

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121472890
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6121472890.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovvej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej, v právnej veci žalobcu: I. C., T.. XX.XX.XXXX, H. W. X, XXX XX W., zastúpený advokátom JUDr. Oskarom Chnápkom, so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, zapísaný v zozname SAK pod č. XXXX, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, zapísaný v zozname SAK pod č. XXXX, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 2.050,75 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp.zn. B1-7C/4/2022-118 zo dňa 04.04.2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. B1-7C/4/2022-118 zo dňa 04.04.2024 v napadnutej časti výroku II. mení takto:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.113,12 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1.113,12 € od 27.11.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd vo zvyšku úroku z omeškania žalobu zamietla.

II. Odvolací súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 937,63 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 937,63 € od 27.11.2021 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Žalobou podanou dňa 13.09.2021 na upomínacom súde, sa žalobca domáhal zaplatenia 2.050,75 € s úrokom z omeškania 5% ročne od 29.08.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Z. Z. Z. L. G. J.: Y., na ktorom vznikla dňa 21.05.2021 poistná udalosť prevádzkou motorového vozidla s J.: D., ktoré bolo poistené u žalovaného. Poistnú udalosť riadne ohlásil žalovanému. V rámci likvidácie poistnej udalosti predložil žalovanému faktúru za opravu vozidla na 5.499,59 €, no žalovaný poistnú udalosť likvidoval s poskytnutím plnenia vo výške 3.448,84 €. Žalovaný plnenie krátil bez riadneho odôvodnenia. Pri oprave boli použité originálne náhradné diely, vykonané práce a ich ohodnotenie je dôvodné, preto krátenie poistného plnenia bolo účelové.

3. Upomínací súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, tvrdil, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, pretože nepreukázal, že náklady na opravu aj uhradil. V oznámení o poistnom plnení dostatočne a riadne uviedol, prečo neposkytol žalobcovi plnenie v celom rozsahu, pričom požiadavka žalovaného na predloženie dokladov o nadobudnutí náhradných dielov a dodacích listov je relevantná. Uplatnené úroky z omeškania nie sú dôvodné, pretože taká povinnosť vzniká až doručením rozhodnutia o výške náhrady škody, nie skôr.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 427 ods. 1, ods. 2, § 428, § 799 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) a vecne tým, že vykonaným dokazovaním, ktoré súd prvej inštancie explicitne uviedol v odseku 4. napadnutého rozhodnutia, mal za preukázané, že osobné motorové vozidlo žalobcu bolo poškodené motorovým vozidlom, ktorého zodpovednosť za škodu spôsobenú jeho prevádzkou bola poistená u žalovaného. Škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré vyplývajú z povahy prevádzky cestného motorového vozidla, pričom prevádzkovateľ nepochybne vždy zodpovedá za škodu, ak bola spôsobená v dôsledku zlyhania alebo nedostatku činnosti organizmu osôb použitých v prevádzke (M. X/XXXX, zhodnotenie občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR z 23. novembra 1983, sp. zn. Cpj 10/83), čo je prípad danej veci (za škodu zodpovedá prevádzkovateľ motorového vozidla ako vlastník a to spoločnosť MEVON, s.r.o., podľa § 427 Občianskeho zákonníka). Preto súd riešil otázku, či žalobca škodu preukázal. Súd prvej inštancie v odsekoch 19. a 20. napadnutého rozhodnutia uviedol právnu teóriu a judikatúru riešenia otázky výšky náhrady škody. V odseku 21. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil priznanie plnenia čo do istiny uvedené vo výroku I. a to s dôrazom na skutočnosť, že v tejto časti žalobca svoj nárok preukázal listinnými dôkazmi až v priebehu konania. V odseku 22. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil priznanie úroku z omeškania v sadzbe 5% ročne zo sumy 937,63 € od 27.11.2021 do zaplatenia a prečo vo zvyšku požadovaného príslušenstva za obdobie od 29.08.2021 do 26.11.2021 žalobu zamietol. V ďalšom súd prvej inštancie v odsekoch 24. až 26. odôvodnil, prečo pohľadávku vo výške 1.113,12 € s príslušenstvom nepriznal. Išlo o mechanické, lakovacie práce a likvidáciu odpadu, kde sporové strany vychádzali zhodne z kalkulácie s rozsahom mechanických prác 21,2 hod., lakovacích prác 9 hod., konzervácia dutín 0,3 hod., avšak rozdiel bol v cene normohodiny, pri ktorej žalobca vychádzal z ceny výpočtom zo systému Audatex v sume 55 €/normohodinu a žalovaný zo sumy 25 €/normohodinu. S poukazom na vykonané dokazovanie súd prvej inštancie uzavrel, že účelnosť alebo úmernosť tejto ceny opráv nebola žalobcom preukázaná (nepreukázal splnenie podmienok podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP v spojení s § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a preto žalobu o zaplatenie sumy 1.113,12 € s príslušným úrokom z omeškania ako nedôvodnú zamietol. V odseku 27. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil prečo pri svojom rozhodnutí na rozhodnutia uvedené žalobcom a to rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 4C/47/2016-76 zo dňa 23.09.2016 a rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp.zn. 18C/95/2015-210 zo dňa 03.08.2016, neprihliadol (išlo o iné situácie ako v danej veci). Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie oprel o ust. § 255 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, čo odôvodnil v odseku 30. napadnutého rozhodnutia.

5. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalobca voči výrokom II. a III. napadnutého rozhodnutia, ktoré odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku II. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca namieta, že súd prvej inštancie zamietol uplatnený nárok v časti 1.113,12 € s príslušenstvom, ktorý pozostával z kráteného poistného plnenia za normohodiny práce, ktoré boli vyúčtované žalobcovi spoločnosťou VH Autoservis s.r.o., ktorá opravu vykonala. V tejto súvislosti uviedol, že systém povinného zmluvného poistenia slúži na ochranu poškodených pri dopravných nehodách a jeho prostredníctvom majú byť nahradené náklady vynaložené na odstránenie vzniknutej ujmy (materiálnej aj nemateriálnej). Tento systém chráni poškodených, ale aj vinníkov dopravných nehôd, ktorý následne nemusia hradiť škody z vlastných finančných prostriedkov. Na rozdiel od poistného plnenia, ktoré poisťovňa poskytuje svojim poistencom v prípade poistnej udalosti a ktorého výška/rozsah je dojednaná v poistnej zmluve, z povinného zmluvného poistenia je poisťovňa podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinná nahradiť škodu, ktorú spôsobil jej poistenec. Rozsah plnenia z povinného zmluvného poistenia zákon o

PZP nevymedzuje, preto je potrebné pri vymedzení rozsahu tohto plnenia vychádzať zo všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o rozsahu náhrady škody, ktorý vymedzuje v § 442. Zákon o PZP vymedzuje iba to, že pri škode na veciach musí ísť o nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodením, stratou alebo odcudzením veci, ktorý si poškodený musí u poisťovne škodcu uplatniť a musí ho preukázať.

7. Žalobca citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 23/2008 zo dňa 21.11.2009 „... Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. ...“ a tak má zato, že poisťovňa by z povinného zmluvného poistenia za svojho poistenca mala poškodenému nahradiť skutočnú škodu, ktorou možno vo všeobecnosti rozumieť peňažné prostriedky, ktoré bolo potrebné v danom prípade vynaložiť na uvedenie poškodeného vozidla do pôvodného stavu.

8. V tejto súvislosti žalobca poukázal, že nebolo v konaní sporné, koľko peňažných prostriedkov žalobca vynaložil na opravu poškodeného motorového vozidla. Jedinou relevantnou procesnou obranou žalovaného bolo tvrdenie, že zaplatil žalobcovi sumu podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.08.2021. Žalovaný však v oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.08.2021 ani v podanom odpore neuviedol odkaz na kalkuláciu nákladov na opravu, podľa ktorej mal údajne postupovať a podľa ktorej priznal žalobcovi nárok za cenu práce vo výške 25 €/normohodinu. Napriek tomu súd prvej inštancie v odseku 4. napadnutého rozhodnutia uviedol, že vykonal dokazovanie tiež listinou, ktorú navrhol vykonať žalovaný, a to posudok/kalkulácia. Uvedená údajná kalkulácia žalovaného však žalobcovi predložená nikdy nebola a žalobcovi nie je ani zrejmé kedy žalovaný navrhol vykonať dôkaz touto listinou, keďže jediné písomné vyjadrenie žalovaného je odpor proti vydanému platobnému rozkazu, v ktorom žalovaný žiadny taký dôkaz nepredložil a ani nenavrhol vykonať žiadne iné dokazovanie.

Žalobca ako poškodený je povinný svoj nárok na náhradu škody poisťovateľovi škodcu preukázať, avšak pri odopretí/krátení poistného plnenia je to poisťovateľ, ktorý má preukázať dôvody na odopretie/krátenie poistného plnenia (obdobný názor vyjadril NS ČR v rozhodnutí sp. zn. 32 Cdo 2120/2015 zo dňa 18.05.2017, z ktorého žalobca v podanom odvolaní citoval).

9. Žalobca namieta, že žalovaný neuviedol jediný konkrétny relevantný dôvod, ktorým by spochybňoval nárok žalobcu, preto takýmto dôvodom nemôže byť jednoduchý odkaz žalovaného na oznámenie o poistnom plnení, v ktorom je uvedené, že priznáva poistné plnenie len vo výške 25 €/normohodinu z dôvodu opravy vozidla v neautorizovanom servise. Neexistuje žiadny právny ani iný predpis, ktorý by žalovaného k takémuto postupu oprávňoval. Ak žalobca preukázal, že mu vznikla škoda a koľko peňažných prostriedkov vynaložil na jej odstránenie, preukazovanie neoprávnenosti vynaložených nákladov zaťažuje v konaní žalovaného. Žalovaný svoju procesnú obranu žiadnym spôsobom nezdôvodnil a ani nepreukázal.

10. Žalobca namieta, že v oznámení o poistnom plnení, dôvody zníženia poistného plnenia v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP chýbajú. Žalovaný bol povinný zdôvodniť, na základe čoho priznal normohodinu vo výške 25 €, a toto vysvetlenie oprieť o príslušné ustanovenie zákona, zmluvy alebo poistných podmienok. Žalovaný však týmto spôsobom nepostupoval. V prípade, ak existujú zákonné alebo zmluvné dôvody na limitovanie priznanej výšky normohodiny práce pri oprave, je žalovaný povinný túto skutočnosť tvrdiť a aj preukázať. Vzhľadom na uvedené, žalovaný neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o dôvodnosť krátenia poistného plnenia v časti týkajúcej sa účtovanej normohodiny prác. Žaloba tak je v celom rozsahu dôvodná.

11. Žalobca má za to, že žalovaný neoprávnenne krátil poistné plnenie s poukazom na tú skutočnosť, že nemôže byť na ťarchu žalobcu, že pri výbere servisu si zvolil nezmluvný servis žalovaného, a zvolenie konkrétneho autoservisu nevyplýva ani zo Všeobecných poistných podmienok poistenia zodpovednosti

za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný v konaní tiež nepreukázal, že po ohlásení poisťnej udalosti stanovil podmienky, v ktorom autoservise má byť poškodené motorové vozidlo opravené tak, aby suma opravy týkajúca sa normohodiny nepresiahla sumu 25 €. Oprava motorového vozidla smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, a preto nie je možné preniesť povinnosť k úhrade nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na žalobcu a neodôvodnene ho znevýhodňovať oproti škodcovi (žalobca neporušil dopravné predpisy a bol nútený vynaložiť zo svojho značnú čiastku na to, aby svoje vozidlo mohol vôbec používať ako pred škodnou udalosťou). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva povinnosť žalobcu ako poškodeného „obchádzať“ jednotlivé autoservisy a overovať si cenu normohodín tak, aby cena bola v súlade s predstavami žalovaného.

12. Žalobca preukázal skutočnú výšku škody, ktorá mu bola spôsobená, a to predložením faktúry za vykonanú opravu. Čo sa týka účtovania cien medzi zákazníkom a autoservisom, tu sa uplatňuje princíp zmluvnej voľnosti zmluvných strán čo do tvorby ceny za prácu ako aj materiál. V závere žalobca poukázal na rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, kde sa podrobne zaoberali krátením poisťného plnenia za účtované normohodiny práce a v ktorých súdy jasne konštatovali, že postup poisťovne, obdobne ako v tejto veci, je nedôvodný a nesprávny napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 20C/35/2019 zo dňa 17.10.2022, rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7Csp/161/2019 zo dňa 24.09.2020, rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 17Csp/76/2018 zo dňa 06.07.2020, rozsudok Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B1-3C/12/2019 zo dňa 22.03.2024.

13. Odvolanie žalobcu bolo riadne doručené žalovanému, ktorý možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu, v súdom uloženej lehote nevyužil.

14. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie dôvody sú relevantné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zmeniť.

15. Medzi stranami nie je sporné, že žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Z. Z. L. G. J.: Y., na ktorom vznikla dňa 21.05.2021 poisťná udalosť prevádzkou motorového vozidla s J.: D., ktoré bolo v tom čase poistené u žalovaného. Žalobca po ohlásení poisťnej udalosti, predložil žalovanému faktúru za opravu poškodeného vozidla v sume 5.499,59 €. Žalovaný poisťnú udalosť likvidoval a poskytol plnenie vo výške 3.448,84 € s tým, že plnenie krátil v časti náhradných dielov vo výške 937,63 € (keďže neboli predložené daňové doklady o nákupe originálnych náhradných dielov) a v časti vo výške 1.113,12 € (primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis priznal vo výške 25 € bez DPH/normohodiny, lakovací materiál, likvidácia odpadu). V priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalobca doložil doklad o nákupe náhradných dielov autoservisom vo výške 937,63 € a súd prvej inštancie v tejto časti uplatneného nároku vyhovel aj s priznaním úroku z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti I. napadnutého rozhodnutia a svoje odôvodnenie uviedol v odseku 21. a 22.. Táto časť výroku nebola napadnutá odvolaním.

16. Napadnutý výrok II., ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, sa týka sumy 1.113,12 € s príslušenstvom (náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis, lakovací materiál, likvidácia odpadu).

17. Na tomto mieste odvolací súd apeluje na skutočnosť, že poisťovateľ vykonávajúci povinné zmluvné poistenie zodpovednosti má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Preto žalobca ako poškodený si priamo od poisťovne škodcu uplatňuje na súde náhradu škody (porovnaj aj V. Q., Občiansky zákonník, Eurokodex, 2011, 2. diel, str. 2409). Právo žalobcu ako poškodeného na uspokojenie nároku na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (action directe), s ktorým má škodca uzavretú poisťnú zmluvu, je najvyššou formou právnej ochrany poškodeného a je deklarovaný v § 15 ods. 1 zákona o PZP. Táto skutočnosť má význam práve pri posudzovaní likvidačných nárokov, kedy v takomto prípade poisťovňa nemá titul na posudzovanie likvidačných nárokov podľa poisťnej zmluvy uzavretej so svojím poistencom (limity sa viažu len na vzťah medzi poistencom a poisťovňou na základe uzavretej poisťnej zmluvy), avšak pre

likvidáciu nárokov poškodeného, čo je prípad preskúmanej veci (s ktorým poisťovňa nie je v právnom vzťahu), ktoré sa likvidujú z poistnej zmluvy, ktorú má uzavretú škodca pre prípad jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s poisťovňou, sa aplikujú príslušné ustanovenia zákona o PZP v spojení s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúce náhradu škody, teda nie osobitné podmienky dohodnuté v poistnej zmluve a ani interné predpisy resp. dojednania. V zmysle uvedeného právneho názoru, odvolací súd posúdil zostávajúci uplatnený nárok.

18. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu veci, ktorý súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu a dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie úplne postačovalo na zistenie relevantných skutočností ako aj pre samotné rozhodnutie vo veci odvolacím súdom.

19. Námietku žalobcu, že súd prvej inštancie zamietol uplatnený nárok v časti 1.113,12 € s príslušenstvom, ktorý pozostával z kráteného poistného plnenia za normohodiny práce, ktoré boli vyúčtované žalobcovi spoločnosťou VH Autoservis s.r.o., ktorá opravu vykonala, a to napriek tomu, že systém povinného zmluvného poistenia slúži na ochranu poškodených pri dopravných nehodách a jeho prostredníctvom majú byť nahradené náklady vynaložené na odstránenie vzniknutej ujmy, že z povinného zmluvného poistenia je poisťovňa podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinná nahradiť škodu, ktorú spôsobil jej poistenec, že rozsah plnenia zákon o PZP nevymedzuje, preto je potrebné pri vymedzení rozsahu plnenia vychádzať zo všeobecných ustanovení § 442 Občianskeho zákonníka, pričom zákon o PZP vymedzuje iba to, že pri škode na veciach musí ísť o nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodením, stratou alebo odcudzením veci, ktorý si poškodený musí u poisťovne škodcu uplatniť a musí ho preukázať, odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú.

19.1. Odvolací súd v súvislosti s touto námietkou odkazuje na právny názor vyjadrený v odseku 17. tohto rozhodnutia. Na základe uvedeného právneho názoru má tak žalobca ako poškodený právo (§ 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP), aby mu žalovaný za svojho poistenca nahradil uplatnený a preukázaný nárok na náhradu škody vzniknutej v súvislosti so škodovou udalosťou na motorovom vozidle Z. Z. Z. L. G. J.: Y.. Tu nastupuje Občiansky zákonník, ktorý upravuje v § 442 náhradu škody v tom zmysle, že pri určení rozsahu náhrady škody nie je daný žiadny zákonný podklad pre zvýhodnenie poškodeného alebo škodcu, ale rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach. Vzhľadom na to, nemôže byť rozsah náhrady škody ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami, napríklad tým, ako v prejednávanej veci napriek tomu, že žalobca predložil kalkuláciu opravy motorového vozidla Z. Z. Z. L. G. J.: Y., vyhotovenú autoservisom ktorý opravu vozidla realizoval, pod č. I. zo dňa 28.07.2021 v systéme AUDATEX, predložil faktúru č. S. XX zo dňa 08.08.2021 a doklad o úhrade faktúry č. S. XX zo dňa 26.11.2021, žalovaný bez zákonnej opory (zákona o PZP a Občianskeho zákonníka) znížil poistné plnenie (aktuálne) v časti primeraných nákladov na cenu práce pre neautorizovaný servis (priznal 25 € bez DPH/normohodiny), lakovací materiál, likvidácia odpadu, na základe vlastnej kalkulácie opravy motorového vozidla Z. Z. Z. L. G. J.: Y., C. Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.06.2021 v systéme AUDATEX, bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia. Žalovaný vôbec neuviedol, prečo je podľa jeho názoru dôvodná výška odmeny pre neautorizovaný servis 25 €/normohodinu a prečo nie je dôvodná výška odmeny pre neautorizovaný servis 55 €/normohodinu, neozrejmil ani výhrady k cene lakovacieho materiálu. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k názoru, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia.

19.2. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010). V súvislosti s dôkazným bremenom odvolací súd poukazuje aj na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020, v zmysle ktorého „... úspech procesnej strany je definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňu nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z predmetnej zásady následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého je každá strana povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Z uvedeného zároveň vyplýva, že strana domáhajúca sa určitých právnych následkov, ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet - neobjasneného skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti. ...“.

19.3. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda, ktorá podľa ustálenej judikatúry je majetkovou ujmovou vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení alebo zničení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty potrebné na uvedenie veci do predošlého stavu. V danej veci je tak spravodlivé aj správne, aby žalobcovi ako poškodenému bola poskytnutá náhrada škody v plnom rozsahu, t.j. finančné prostriedky ktoré na uvedenie motorového

vozidla do predchádzajúceho stavu pred nehodou, vynaložil. Odvolací súd tak apeluje na princíp spravodlivosti, keď poškodený, ktorý nezavinil škodovú udalosť a tým nespôsobil vznik škody, aby na túto skutočnosť doplatil tým, že mu nebude preplatená celá náhrada škody, t.j. všetky účelne vynaložené náklady na opravu motorového vozidla.

19.4. Za škodu sa v právnej teórii a praxi považuje ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného, spočíva v zmenšení jeho majetkového stavu a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom - peniazmi. Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zmenšenie majetku poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty potrebné na uvedenie veci do predošlého stavu (viď R 55/1971).

19.5. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd uzatvára, že žalobca preukázal rozsah škody vyčíslenú v peniazoch, ktorú vynaložil na opravu motorového vozidla. Žalovaný rozsah opravy nenamietal a namietanú výšku odmeny pre neautorizovaný servis za normohodinu, výhradu ceny lakovacieho materiálu a cenu práce, nepreukázal/neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia v tom, že by išlo o neprimerané/neúčelne vynaložené náklady. Preto žalobca dostatočne preukázal skutočné náklady potrebné na opravu poškodeného motorového vozidla a odvolací súd tak zaviazal žalovaného na náhradu zvyšku vynaložených nákladov za opravu v sume 1.113,12 €.

20. Ostatné námietky žalobcu explicitne uvedené v odsekoch 9. až 12. tohto rozhodnutia odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné, pričom ich dôvodnosť implementoval súhrnne, v kontexte právneho názoru vyjadreného v celom odseku 19. - 19.5. tohto rozhodnutia.

21. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

21.1. Z citovaného ustanovenia vyplýva povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení aj úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd zastáva názor, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľom. Avšak aj keď poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t. j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. (odvolací súd len na ozrejmienie ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP konštatuje a to s odkazom na uloženie povinnosti poskytnúť plnenie do 15 dní po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, že v danom prípade zákonodarca uvedenú povinnosť uložil poisťovateľovi v prípade, že nebol účastníkom súdneho konania alebo intervenientom).

21.2. Odvolací súd tak priznal žalobcovi úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., v úrokovej sadzbe o 5% vyššej než bola platná základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania dňa 28.08.2021 (0,0%), t. j. 5% ročne; a zaviazal žalovaného k zaplateniu úroku z omeškania v sadzbe 5% ročne zo sumy 1.113,12 € od 27.11.2021 (pretože až úhradou faktúry dňa 26.11.2021 č. I. 87 vznikla žalobcovi škoda), a to až do zaplatenia. Vo zvyšku požadovaného príslušenstva zo sumy 1.113,12 € za obdobie od 29.08.2021 do 26.11.2021 odvolací súd žalobu zamietol.

22. Gro námietky žalobcu uvedenej v odseku 8. tohto rozhodnutia, odvolací súd vyhodnotil v rámci odôvodnenia odsekov 19.1. až 19.5. tohto rozhodnutia, ako dôvodnú. Pokiaľ ide o námietku vzťahujúcu sa ku kalkulácii žalovaného, ktorá žalobcovi predložená nebola a žalobcovi nie je zjavné, kedy žalovaný navrhol vykonať dôkaz touto listinou, odvolací súd s poukazom na obsah spisu zistil, že na pojednávaní dňa 21.03.2024 (č.l. 104), na ktorom boli prítomní právny zástupcovia oboch sporových strán, v závere pojednávania, pred záverečnými rečami, po tom ako súd prvej inštancie vyzval strany sporu či majú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, právna zástupkyňa žalovaného krátkou cestou predložila súdu kalkuláciu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.06.2021 (č.l. 108), na ktorú v zmysle zápisu (č.l. 106), právny zástupca žalobcu nereagoval. Následne právny zástupcovia sporových strán predniesli svoje záverečné reči a pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na termín 04.04.2024. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že súd prvej inštancie nepochybil, keď právny zástupca žalobcu na predložený dôkaz nereagoval (čo je výslovne uvedené v obsahu zápisnice z pojednávania),

a v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol predmetný dôkaz, čo možno uzavrieť s tým, že pasivitou právneho zástupcu nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

23. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania, resp. strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému rozhodnutiu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (stranou sporu), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03, sp. zn. III. ÚS 60/04 - N.). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti uvádza „... Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamena, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad. ...“ (napr. K. c. Grécko z 29. mája 1997, M. V., rozsudok vo veci M. U. c. Španielsko a R. H. c. Španielsko, obe rozhodnutia z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. XXX Z. Z. Č.. XXX H.).

24. Krajský súd v Bratislave s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že obsah odvolania podaného žalobcom spochybnil správnosť záverov napadnutých častí rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, a tak rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach výroku II. a III. podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

25. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní v uplatnenej istine úspech v celom rozsahu (čiastočný neúspech v časti úroku z omeškania za obdobie od 29.08.2021 do 26.11.2021 vo vzťahu k úspechu od 27.11.2021 do zaplatenia, odvolací súd tento k úspechu ako celku nekapitalizoval), priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolací súd k takémuto riešeniu pristúpil s odkazom na súdnu prax podľa ktorej, pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo (úrok z omeškania) žalobca nevyčísľil v žalobe.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehoť plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)